Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

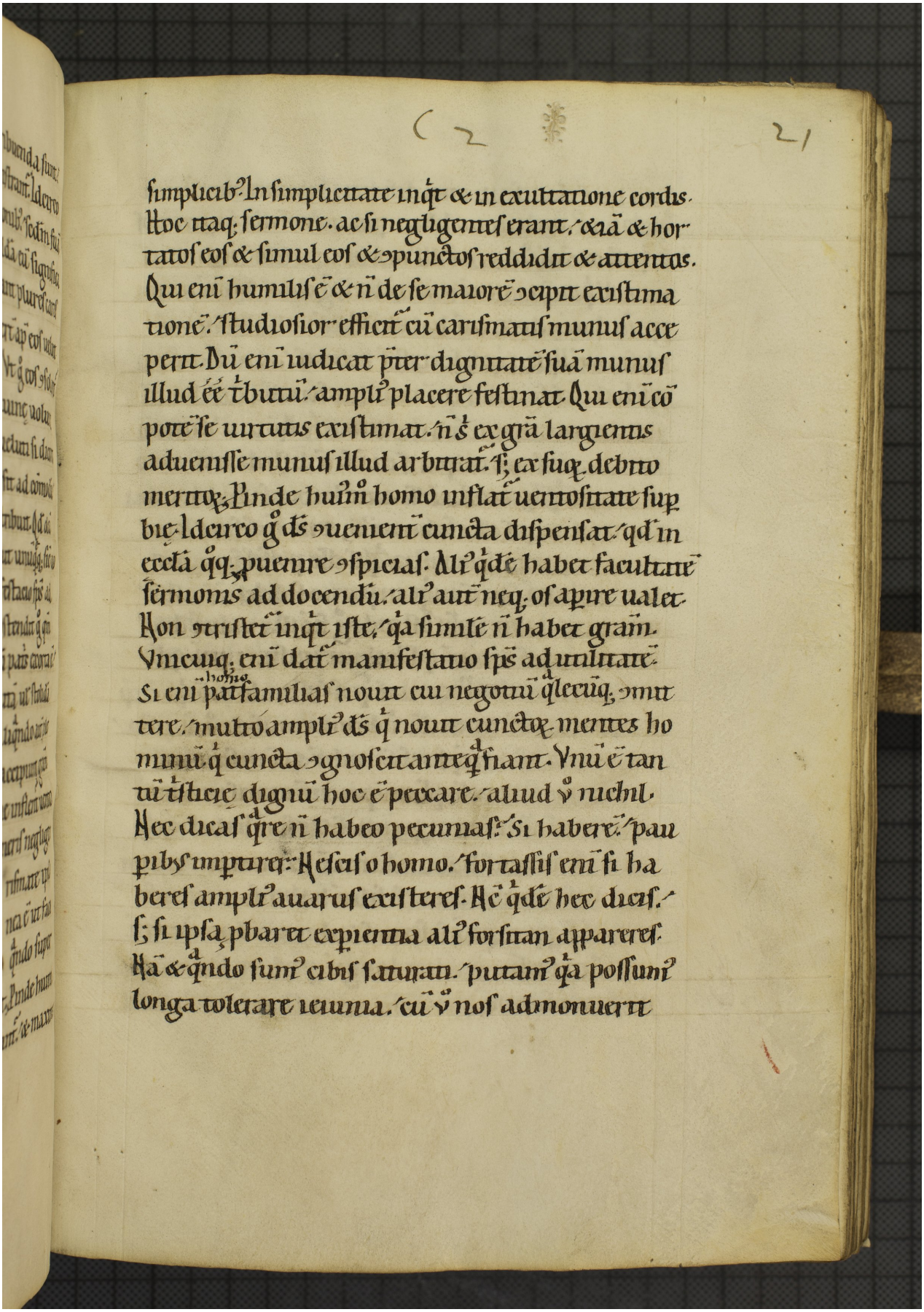

simplicib⁹. In simplicitate inq̃t & in exultatione cordis.
Hoc itaq; sermone. ac si negligentes erant. & iã & hortatos eos & simul eos & ꝯpunctos reddidit & attentos.
Qui enim humilis ē & ñ de se maiorē ꝯcepit existimationē. studiosior efficit cui carismatis munus accepit. Dū enim iudicat pter dignitatē suã munus illud ēē tbutũ. ampliꝰ placere festinat. Qui enim cõpotē se uirtutis existimat. ñ s ex grã largientis aduenisse munus illud arbitrat. s; ex suoq; debito meritoq;. Vnde humũ homo inflat uentositate superbie. Idcirco ḡ ds ꝯueniens cuncta dispensat. qd in eccla ꝯq; puenire ꝯspicias. Alꝰ qdē habet facultatē sermonis ad docendũ. alꝰ autē neq; os aperire ualet. Non ꝯtristet inq̃t iste. qa similē ñ habet gratiã. Vnicuiq; enim dat manifestatio spis ad utilitatē.
Si enim homo paterfamilias nouit cui negotiũ q̃lecũq; ꝯmittere. multo ampliꝰ ds q̃ nouit cunctoq; mentes hominũ q̃ cuncta ꝯgnoscit antequã fiant. Vnũ ē tantũ istiusq; dignũ hoc ē peccare. aliud ꝯ nichil.
Hec dicas quare ñ habeo pecunias? si habere. pauperibus impterer. Hesei o homo. fortassis enim si haberes ampliꝰ auarus existeres. Hec qdē hec dicas. s; si ipsa pbaret experientia aliꝰ forsitan appareres. Hã & quando sumus cibis saturati. putamus qa possumus longa tolerare ieunia. cui ꝯ nos admonuerit